

ת"פ 11134/01/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד אסדי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 11134-01-19 מדינת ישראל נ' אסדי

בפני כבוד השופטת רונית בש
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

מוחמד אסדי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום - נשיאה והובלת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיפים 144(ב) רישא ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו כדין, עבירה לפי סעיפים 275 ו-29 לחוק העונשין וכן הדחה בחקירה, עבירה לפי סעיף 245(א) לחוק הנ"ל.

עובדות כתב האישום

2. הנאשם וג'ואד אסדי (להלן: ג'ואד) הם תושבי הכפר דיר אל אסד (להלן: הכפר) וביניהם היכרות מוקדמת. ביום 25/12/18 בשעה 12:50, לערך, נערך חיפוש של משטרת ישראל (להלן: המשטרה), מתוקף צו בית משפט, בביתו של סמיר (להלן: הבית של סמיר). באותו מועד, בשעה 13:43, לערך, קשרו הנאשם וג'ואד קשר לזריקת רימון יד הולם לכיוון הבית של סמיר (להלן: הקשר), בכוונה להפריע את מהלך החיפוש של המשטרה בבית של סמיר.

בהמשך לכך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, התקשר הנאשם אל ג'ואד, ותיאם עמו שיסיעו אל הבית של סמיר. ג'ואד נסע ברכבו מסוג יונדאי בצבע לבן, ואסף את הנאשם מביתו. הנאשם עלה לרכב כשהוא מצויד ברימון הלם/ סינוור M7290 בצבע תפוז שמספרו E749393 (להלן: הרימון), כפפות בצבע שחור ובד שחור לכיסוי הפנים. בכוחו של הרימון להזיק לאדם ולגרום לו פגיעה גופנית בעת פעולתו, בכפוף לקרבה של האדם למוקד פעולת הרימון.

בהמשך למתואר לעיל, נסעו הנאשם וג'ואד ברכב לבית של סמיר כשהם נושאים ומובילים את הרימון בלא רשות על פי דין. בהגיעם סמוך לבית של סמיר, עצר ג'ואד את הרכב. הנאשם עטה כפפות בצבע שחור על ידיו, כיסה את פניו באמצעות בד בצבע שחור, חבש קפוצ'ון בצבע שחור לראשו, ירד מהרכב וביקש מג'ואד לעזוב את המקום ולהמתין לו במעלה השכונה.

בשלב זה, הגיע הנאשם סמוך לבית של סמיר, שחרר את ניצרת הרימון והשליך את הרימון לעבר הבית. זאת

עשה בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם כחוק או להכשילם. כתוצאה מכך, התפוצץ הרימון סמוך לבית של סמיר, תוך גרימת קול נפץ עז.

בהמשך לכך, ברח הנאשם ברגל, פגש את ג'ואד במעלה השכונה ושניהם נמלטו מהמקום ברכב, ואז הנאשם פנה אל ג'ואד ואמר לו "אם המשטרה תיקח אותך אל תדבר ואל תזכיר את השם שלי ואל תגיד להם שאני עשיתי כך, ותגיד להם כי אני לא מכיר אותו". בכך, ניסה הנאשם להניע את ג'ואד, שבחקירה על פי דין לא ימסור הודעה או ימסור הודעת שקר.

תסקיר שירות המבחן

3. תסקיר שירות המבחן סוקר קורותיו של הנאשם ומלמד כי הלה בן 21, רווק, שוהה במעצר בית בבית הוריו. טרם מעצרו, שירת הנאשם בשירות סדיר בצה"ל.

שירות המבחן התרשם מצעיר שנולד וגדל במשפחה קשת יום, הטרודה בעיקר במישור הכלכלי. הוריו של הנאשם התקשו לספק מענה לצרכיו השונים שהוביל לדימויו העצמי הנמוך. עוד צוין כי מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה היווה גורם משמעותי בבחירת הנאשם להתנדב לצבא. בשל גיוסו לצה"ל, בעקבות אחיו, חווה הנאשם דחייה חברתית בכפרו שהעמיקה אצלו את הפגיעה בדימויו העצמי ואת תחושת חוסר הסיפוק והקורבנות.

שירות המבחן לא התרשם ממאפייני אישיות אנטי-סוציאליים מושרשים אצל הנאשם והתרשם כי התנהלותו בביצוע העבירות אינה תואמת את מהלך חייו. עם זאת, צוין כי הנאשם התקשה להסביר את הפער בין מהלך חייו לאופי העבירות שביצע, ואך טען כי העבירות בוצעו מיוזמתו כ"פזזה", אולם התקשה להסביר את מי ניסה להרשים. שירות המבחן העריך כי העבירות בוצעו על רקע ניסיונו של הנאשם לשפר את דימויו העצמי בפני אחרים. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מבין כיום את חומרת התנהלותו וכי ההליך המשפטי המתנהל נגדו ו"המחירים שמשלם", מהווים עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. בסיכומו של דבר, מעריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד ע"י הנאשם, נמוכה יחסית. שירות המבחן לא התרשם מביטוי מצוקה רגשית ומנזקקות טיפולית של הנאשם והעריך כי הוא מסוגל להפיק לקחים בעצמו.

בסיכומו של דבר, ומבלי להתעלם מחומרת העבירות, נוכח עברו הנקי של הנאשם הצעיר שאינו בעל מאפיינים אנטי-סוציאליים מושרשים ונוכח לקיחת האחריות על-ידו לביצוע העבירות, ממליץ שירות המבחן להטיל עליו עונש של מאסר שניתן יהא לרצותו בעבודות שירות, וזאת תוך הערכה כי למאסר בפועל מאחורי סורג ובריא עלולות להיות השלכות קשות עליו והוא עלול לפגוע בסיכויי שיקומו בעתיד.

ראיות ההגנה לעונש וטיעוני הצדדים לעונש

4. במסגרת ראיות ההגנה לעונש העידה אמו של הנאשם, הגב' עפאף אסדי (להלן: הגב' אסדי). בפתח דבריה עמוד 2

סיפרה הגב' אסדי כי היא וכל יתר בני המשפחה מודעים למעשיו של הנאשם ומגנים אותם בתוקף. הגב' אסדי סיפרה על מסירותה של משפחתה למדינה, תוך שצינה כי אחיו של הנאשם התגייס לצבא ואחותו שירתה שירות לאומי. הגב' אסדי הבהירה כי הנאשם מתחרט חרטה עמוקה על מעשיו, צינה כי מדובר באירוע חד-פעמי במשפחתם שאינו תואם את החינוך שהקנתה לילדיה וביקשה כי בית המשפט ייתן לנאשם, אשר טעה מבלי לחשוב, הזדמנות לחזור למוטב.

ב"כ המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב (1/ט) והוסיפה וטענה בעל-פה בדיון בפניי ביום 30/10/19. מטיעוני ב"כ המאשימה עולה כי הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הם- הסדר הציבורי בכלל ועבודת המשטרה בפרט, הפגיעה בתחושת הביטחון האישי, ההגנה על שלמות גופו של אדם וביטחון הציבור. עוד נטען כי במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית, שכן במעשיו נקט הנאשם במעשה קיצוני במטרה להפריע לעבודת המשטרה. כמו כן נטען כי בית המשפט העליון נתן דעתו בפסיקתו להשלכות הרוח האסון הנובעות מעבירות הנשק ומהסיכון הגלום בהן.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען ע"י המאשימה, כי חומרת המקרה שבפנינו נעוצה בכך שהנאשם וג'ואד הצטיידו מבעוד מעוד ברימון הלם, כפפות שחורות וכיסויי לפנים, דבר המלמד על התכנון שקדם למעשים. צוין כי הנאשם כיסה את פניו, עטה את הכפפות וחבש לראשו קפוצ'ון ובהמשך, ירד מהרכב, ביקש מג'ואד להמתין לו ואז זרק בצהרי היום את הרימון בלב הכפר לעבר בית מגורים ונמלט עם ג'ואד. נטען כי אין לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהאירוע הסתיים אך בקול נפץ עז, שכן פוטנציאל הנזק הוא רב ורק בדרך נס לא נגרם נזק כבד יותר לרכוש ולחיי אדם. עוד, לחומרה, צינה המאשימה כי המעשים בוצעו במטרה לחבל בעבודת המשטרה שביקשה לבצע חיפוש בביתו של סמיר.

ב"כ המאשימה הפנתה, בטיעוניה לעונש בכתב, לפסיקה לצורך המחשת עמדתה לעונש. המאשימה טענה למתחם עונש הולם הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונש של מאסר על תנאי וקנס. עוד נטען כי בעניינו של הנאשם מתקיימים שיקולים המצדיקים החמרה בעונשו ביחס לג'ואד עליו נגזר עונש של שישה חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות. הוטעם לעניין זה כי ג'ואד הורשע אך בעבירה של נשיאה והובלת נשק בלבד, וכי חלקו בביצוע העבירה היה קטן באופן משמעותי מחלקו של הנאשם, שכן ג'ואד נותר ברכב בעוד שהנאשם השליך בפועל את הרימון לעבר הבית. עוד נטען לעניין זה, כי הנאשם אף ניסה להניע את ג'ואד למסור הודעת שקר במטרה לבל יפליל אותו בביצוע העבירה, דבר נוסף המצדיק אבחנה בין השניים.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, התייחסה המאשימה לתסקיר שירות המבחן. נטען כי אומנם מהתסקיר עולה כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, אולם הוא מתקשה להסביר את המניעים להתנהלותו. המאשימה סבורה, כי חרף גילו הצעיר של הנאשם ועברו הנקי, אין מקום להקלה משמעותית בעונשו ויש לדחות את המלצת שירות המבחן להשית עליו עונש של מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות, שעה שמדובר בעבירות שיש בהן חומרה ממשית ומידה רבה של פגיעה באינטרס הציבורי ובגורמי אכיפת החוק.

לסיכום, מבקשת המאשימה לאמץ את מתחם העונש ההולם לו היא עותרת, כאמור, ולקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם המוצע, בצירוף מאסר מותנה ארוך ומרתיע וקנס.

5. בפתח טיעוניו לעונש הסכים הסניגור עם המאשימה לעניין חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, אולם הוסיף כי העבירה שבפנינו מצויה ברף הנמוך של עבירות הנשק. בנקודה זו הפנה הסניגור לעובדות כתב האישום תוך שטען כי אלו מלמדות על כך שעסקינן בנשק מסוג רימון הלם בלבד ועל כוונת הנאשם שנועדה אך להפריע לחיפוש המשטרתי ולא, חלילה, לגרום נזק לאדם או לרכוש. הודגש כי בפועל לא נגרם כל נזק למעט רעש חזק. עוד הפנה הסניגור לאמור בתסקיר שירות המבחן, וזאת על מנת ללמד כי הנאשם פעל רק כדי לעשות "פזזה" ולא בכוונה לפגוע בשוטרים. הסניגור הוסיף וטען, כי לטענת הנאשם, הרימון הושלך לעבר הבית בקרבתו לא נכחה ניידת משטרה, וזאת ממרחק רב ובהפרשי גובה מהבית, דבר העולה גם ממזכרו של השוטר דודו קרן, המצוי בתיק החקירה.

נטען ע"י הסניגור כי מדיניות הענישה בעבירות נשק נגזרת, בין היתר, מסוג הנשק. הסניגור הדגיש כי רימון הלם אינו מסוכן כדוגמת כלי נשק אחרים שביכולתם לגרום לפגיעה בחיי אדם. הסניגור הגיש את גזר הדין שניתן בעניינו של השותף ג'ואד (נע/1), ולפיו הושת על ג'ואד עונש של שישה חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪. לטענת הסניגור, יש לראות בשניים כמבצעים בצוותא הנושאים באותה אחריות לביצוע העבירה, מה גם שתסקיר שירות המבחן בעניינו של ג'ואד היה שלילי.

אשר לעבירות שעניין הפרעה לשוטר והדחה בחקירה, טען הסניגור כי אלו בוצעו כחלק מאותה מסכת עובדתית ובדרגת חומרה נמוכה. נטען כי הנאשם ביצע את העבירה של הדחה בחקירה אגב ביצוע עבירת הנשק, תוך שהוא אומר לג'ואד את הדברים, הנזכרים בכתב האישום, מיד עם שובו לרכב, מה גם שבסופו של דבר לא עלה בידי הנאשם למנוע את הפללתו ע"י ג'ואד. אשר לעבירה של הפרעה לשוטר, נטען כי הנאשם לא הצליח לסכל את החיפוש וכי גם עבירה זו מצויה ברף נמוך מבחינות נסיבות ביצועה.

על רקע העובדה שעל ג'ואד הושת, כאמור, עונש של שישה חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, טען הסניגור כי יש לראות בשנים כמבצעים בצוותא הנושאים באותה אחריות לביצוע עבירת הנשק. בהתייחס לכך שהנאשם הורשע בשתי עבירות נוספות, טען הסניגור כי מנגד יש להתייחס לתסקירו השלילי של שירות המבחן בעניינו של ג'ואד לעומת תסקירו החיובי של הנאשם.

עוד טען הסניגור כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית וביקש להעדיף את אינטרס הנאשם, שכן לשיטתו, הוגשם כבר אינטרס הציבור על-ידי מעצרו הממושך של הנאשם והיותו נתון במעצר בית מלא במשך כשנה. הסניגור הוסיף והתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, העולות מתסקיר שירות המבחן ובהן: גילו הצעיר, עברו הנקי, משפחתו הנורמטיבית ושירותו הצבאי שנגדע בשל ביצוע העבירות. עוד ציין הסניגור את התרשמות שירות המבחן, כי אין מדובר בצעיר בעל מאפיינים אנטי-סוציאליים או עברייניים, וכן כי רמת המסוכנות של הנאשם להישנות עבירות היא נמוכה.

בסיכומו של דבר, ביקש הסניגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש מאסר שניתן יהא לרצותו בעבודות שירות.

6. ואלו דבריו של הנאשם בפני בית המשפט, כלשונם:

עמוד 4

"אני עשיתי טעות מאוד מאוד חמורה, הרסתי את החיים שלי, הייתי בצבא, הייתי אמור לחתום קבע, הרסתי את העתיד שלי, הרסתי את הכל. הייתי עוזר בבית, הייתי חוזר מהצבא והולך לעבוד. אני מבין את הטעות שלי ואני מצטער על זה. אני לא אחזור על זה שוב. אני כמעט שנה בלי עבודה".

דין והכרעה

7. תיקון 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם שהינו, לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40ג לחוק העונשין קובע כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40ט לחוק העונשין. העבירות מושא כתב האישום מהוות אירוע אחד ובגינו ייקבע להלן מתחם העונש ההולם.

8. אקדים ואציין אציין כי הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הם - שלומו ובטחונו של הציבור, שלטון החוק והסדר הציבורי, וכן תחושת הביטחון של אנשי כוחות הביטחון בכלל ושוטרים בפרט וזכותם למלא תפקידם כדין בבטחה וללא מפרע.

9. הנאשם הורשע, כאמור, בעבירות שעניינן נשיאת והובלה, בצוותא חדא, של נשק מסוג רימון הולם, וזאת לצד עבירות שעניינן הפרעה, בצוותא חדא, לשוטרי במיליו תפקידו כדין והדחה בחקירה. אין צורך להכביר במילים אשר לנזק הפוטנציאלי הטמון בכלל בשימוש בנשק. עם זאת, ראוי לציין כי סכנתו של רימון הולם פחותה מהסכנה הטמונה בכלי נשק אחרים, אשר בכוחם אף לגרום למותו של אדם. נקבע זה מכבר על ידי בית המשפט העליון כי רימון הולם נועד לגרום לאי נוחות לאדם, והנזק שנגרם ממנו גורם בעצם לטשטוש של אדם, ולהכנסתו למצב של הולם. דירוגו של רימון ההולם אינו בין החמורים אם כי אין להקל בו ראש (לעניין הנזק העלול להיגרם כתוצאה משימוש ברימון הולם ראו: רע"פ 7124/06 דרורי נ' מדינת ישראל (9/5/07) וכן ע"פ 7386/13 עווד נ' מדינת ישראל (23/3/13)). כאן יצוין, לקולה, כי במקרה שבפנינו גרם פיצוץ של רימון ההולם אך לקול נפץ עז, ומעבר לכך לא נגרם נזק כלשהו. לחומרה, אציין את חלקו הדומיננטי של הנאשם באירוע, וכן אציין את העובדה שהנאשם תכנן היטב עם שותפו ג'ואד את ביצוע עבירת הנשק, כמתואר בכתב האישום. עוד אזקוף, לחובת הנאשם, כי עבירת הנשק שבפנינו באה לעולם לצורך השגת מטרה בזויה שיש להוקיעה- להפריע לחיפוש המשטרתי בביתו של סמיר. ראוי גם לציין כי בנוסף לעבירות של נשיאת והובלת נשק והפרעה לשוטרי במיליו תפקידו כחוק, ביצע הנאשם, כאמור, עבירה של הדחה בחקירה, אם כי עסקין בעבירה לא מתוכננת שבוצעה אגב הימלטותם של הנאשם וג'ואד מזירת העבירה, כנטען על ידי הסניגור לעניין זה, ובצדק.

10. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בנשק מסוג רימון הולם, תובא הפסיקה הבאה:

· בת.פ. (מחוזי-חיפה) 31218-10-14 מדינת ישראל נ' אסדי (11/2/15) דובר בנאשם שהשליך רימון הולם לעבר מרפסת ביתו של המתלונן. בתיק הנ"ל נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר עמוד 5

בפועל, ובסופו של דבר הושת על הנאשם, אשר היה בעל עבר פלילי בעבירות נשק, עונש מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. יצוין כי נזקפו לטובת הנאשם הודאתו ונסיבות אישיות חריגות.

· בע"פ 8845/15 מנסור נ' מדינת ישראל (17/11/16) דובר במערער שהשליך רימון הלב לעבר בית, וזה התפוצץ סמוך לשני בני משפחה. לא נגרם נזק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 3-1 שנות מאסר בפועל. אותו מערער היה בחור צעיר שניהל את משפטו והיה בעל עבר פלילי, אם כי לא מכביד. ערעורו על חומרת העונש (מאסר בפועל בן 18 חודשים) - נדחה.

· בת.פ. (מחוזי חיפה) 40450-09-15 מדינת ישראל נ' עכאווי (20/1/16) דובר בנאשם שהשליך רימון הלב לתוך חנות בה עבד המתלונן. שם נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל והוטל עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, תוך מתן הדעת להודאת הנאשם, להיותו בחור צעיר, להסכם סולחה ולכך שעברו של הנאשם לא היה מכביד.

· בת.פ. 10476-12-17 מדינת ישראל נ' מחאג'נה השתתי עונש שעיקרו 9 חודשי מאסר בפועל בעבודות שרות על נאשם בן 21 בעל עבר נקי שהורשע מכוח הודאתו בביצוע עבירות בנשק, לפי סעיף 144(א) רישא ו-(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לצד עבירה של אי ציות לתמרור, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 וסעיף 62(8) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 ועבירה של נהיגה רשלנית, לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה וסעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה. בתיק הנ"ל דובר במי שנשא רימון הלב והשליך אותו לעבר דלת בניין, וכתוצאה מהפיצוץ העז נגרם נזק של פיח בכניסה לבניין, וזאת בנוסף לעבירות תעבורה שביצע, כאמור לעיל.

11. לאחר שנתתי דעתי לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות שבפנינו, לנסיבות ביצוע העבירות, וכן בחנתי את מדיניות הענישה הנהוגה, לרבות העונש שהושת, כאמור, על שותפו של הנאשם בביצוע עבירת הנשק, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, לרבות בדרך של עבודות שירות, לבין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

12. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות אצוין, לטובת הנאשם, את עברו הפלילי הנקי ללא רבב, וכן את גילו הצעיר- היותו בן 21 בעת ביצוע העבירות. עוד אצוין, לקולה, את העובדה שהנאשם היה נתון בגין תיק זה במעצר של ממש, מיום 28/12/18 ועד ליום 7/1/19 ומאז הוא נתון במעצר בית מלא, במשך תקופה ממושכת של עשרה חודשים.

13. עוד אוסיף, לטובת הנאשם, את הודאתו בעובדות כתב האישום בהזדמנות הראשונה, אשר חסכה הן את העדת עדי התביעה והן מזמנו היקר של בית המשפט. בנקודה זו יצוין כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן, אם כי התקשה להסביר את הפער שבין מהלך חייו הנורמטיבי לבין ביצוע העבירות. שירות המבחן התרשם כי לא קיימים מאפייני אישיות אנטי-סוציאליים מושרשים אצל הנאשם וכי התנהלותו בביצוע העבירות אינה תואמת את מהלך חייו. עוד

התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מבין כיום את חומרת התנהלותו וההליך המשפטי המתנהל נגדו, כמו גם "המחירים שמשלם", המהווים עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. לכך יש להוסיף, לקולה, את הערכת שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד ע"י הנאשם נמוכה יחסית, וכן את העובדה שאין המלצה להשית צו מבחן על הנאשם מן הטעם ששירות המבחן התרשם כי הנאשם הפיק את הלקח הנדרש ואך מסיבה זו אין צורך לשלבו בהליך טיפולי.

14. במהלך טיעוניו לעונש ביקש, כאמור, הסניגור להחיל את עיקרון אחידות הענישה ולהשית על הנאשם עונש בדומה לעונש שהושת על ג'ואד, ומנגד ביקשה ב"כ המאשימה להחמיר בדינו של הנאשם, בהינתן חלקו הדומיננטי באירוע ונוכח העובדה שביצע שתי עבירות נוספות. עקרון אחידות הענישה הוא בעל חשיבות רבה ומשקף את ערכי השוויון, ההגינות והצדק, ואף את האינטרס לשמור על אמון הציבור בהליך הפלילי ובמערכת המשפט. ברם, אין פרוש הדבר שעל כל המעורבים בפרשה אחת יושת עונש זהה ויש לבחון את חלקו של כל אחד מהמעורבים בביצוע העבירה, כמו גם את נסיבותיו המיוחדות על מנת לחתור לענישה ההולמת את העבירה עפ"י אמות המידה המקובלות במשפטנו (ראו: ע"פ 5195/11 גיאורגי קריניאן נ' מדינת ישראל (28.03.2012)). ומהתם להכא: לחובת הנאשם יש לציין את חלקו המשמעותי בביצוע עבירת הנשק, שהרי הנאשם הוא זה שהשליך את הרימון לעבר ביתו של סמיר. עוד יש להוסיף לחובתו את העובדה שהורשע גם בעבירות של הפרעה לשוטר והדחה בחקירה. מנגד, יש לתת את הדעת לכך שג'ואד הורשע כמבצע בצוותא עם הנאשם של עבירת הנשק, שהינה החמורה מבין העבירות בתיק זה, אשר בוצעו כולן ע"י הנאשם במסגרת אותה מסכת עבריינית. בנוסף, יש לזקוף, לטובת הנאשם, את העובדה שתסקירו מתאר תמונה חיובית בעיקרה לגביו ואילו תסקירו של ג'ואד מלמד כי הלה מתקשה בקבלת אחריות על מעשיו וכי קיים סיכון להישנות עבירות על-ידו בעתיד. בהתאם, לא בא שירות המבחן בהמלצה כלשהי לגבי ג'ואד ואילו בעניינו של הנאשם ממליץ שירות המבחן על ענישה בדמות של מאסר בעבודות שרות, תוך שהוא נמנע, כאמור, מהמלצה טיפולית אך מן הטעם שהנאשם כבר הפיק לקח ואינו זקוק להכוונה טיפולית.

15. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות העובדה שעסקינן במעידה חד-פעמית מבחינת הנאשם המתחרט מעומק ליבו על כך, וכן נתתי דעתי לקווי הדמיון והשוני בין הנאשם לשותפו, החלטתי להשית על הנאשם עונש החמור במקצת מעונשו של השותף ג'ואד- עונש של מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה וקנס כספי. השתת עונש של מאסר בפועל של ממש על הנאשם עלולה, לדידי, בנסיבות העניין ונוכח האמור בתסקיר, להביא לשילובו במעגל הפשיעה, דבר המחטיא את האינטרס הציבורי המבכר את שילובו של הנאשם בחיק החברה הנורמטיבית.

16. בסיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

למאסר בפועל למשך 9 חודשים שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות, היינו. ב"שיקום מקצועי" שלוחת מג"ד אלכרום. הנאשם יתייצב ביום 12/12/19 בשעה 08:00 לתחילת ריצוי עבודות השרות ברחוב הציונות 14 בטבריה. הנאשם מוזהר בזה, לבקשת הממונה על עבודות שירות, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה וכל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת ריצוי עבודות השרות ולריצוי יתרת העונש במאסר של ממש.

- למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
- למאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין התשל"ז-1977 או עבירה לפי סימן א' וסימן ג' לפרק ט' לחוק העונשין.
- לתשלום קנס בסך 7,000 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו. בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, אני מורה על פריסת תשלום הקנס ל-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 350 ₪ כל אחד, החל מיום 1/4/20 ואילך.

המזכירות תמציא גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג חשון תש"ף, 21 נובמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד חכרוש, ב"כ הנאשם, עו"ד סנעאללה והנאשם בעצמו.